

ARANathDIA

MONOGRAFIC · Seteme deth 2006 · Número 6

RC(467.1)/938

Servet de Biblioteques
Biblioteca de Comunicació
I Hemeroteca General

IDENTITAT

**MÈS ENLÀ
DETH FOLCLÒR**

A prumèra ora...

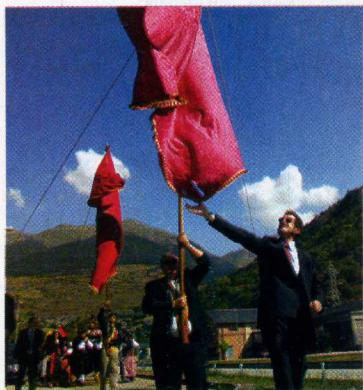

eth cafè
cuet o long, sol o damb lèit,
damb sucre o sacarina...

era informacion
damb **SEGRE**

4

Oportunitat

Eth nau Estatut
prepause naus
desfís identitaris
entà Aran

per Anna Sàez

Arraïcs

Quini son e d'a
on vien es
cognòms
aranesi?

per Santi Arbós

14

Universitat Autònoma de Barcelona
Servei de Biblioteques
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

18

Entrevista

Eth Síndic Barrera
acuse
d'intervencionista
ara Generalitat.

per Mikel Aristregi

Èster aranés, sénter-se aranés

Illustram aguest monografic sus identitat damb vistoses imatges deth folclòr aranès. Quede clar, totun, que des d'Aran ath dia pensam qu'era identitat aranesa ei fòrça mès qu'un vestit tipic, ua dança autoctòna o tanben ua lengua pròpria. Aran qu'ei un país. Un territori damb personalitat pròpria qu'apostèc pera carta catalana, mès qu'açò non vò pas díder qu'age renonciat ara sua identitat. Aran aspire a poder parlar de tu a tu damb Catalonia, coma soslinhe eth Síndic Barrera ena entrevista que publicam. Un país que lute pera sua lengua en un contèxt que li ei desfavorable pr'amor que sap qu'ei coma era crotz occitana: eth sòn drapèu.

22

Literatura

Escríuer en
occitan, ua
qüestió de
militància.

per Meritxell Nus

26

Folclòr

Era cultura
populara se
mantie viua ena
Val d'Aran

per Anna Geli

30

Va de lengua

Reivindicacion
deth 'se'
interrogatiu

per Aitor Carrera

ARAN^{ath}**DIA**

Generalitat
de Catalunya

DAMB ETH SUPÒRT DERA
GENERALITAT DE CATALUNYA

Conselh Generau d'Aran

E ETH CONSELH
GENERAU D'ARAN

E ERA COLLABORACION DERA
CATEDRA D'ESTUDIS OCCITANS
DERA UNIVERSITAT DE LLEIDA

COLLABOREN EN AGUEST NUMERÒ: SANTI ARBÓS, MARISTREGI, F. BOYA, AITOR CARRERA, ANGELINA CASES, ANNA GELI, XAVI GUTIÉRREZ, EISHARC JAQUET, AMADOR MARQUÈS, MARIA MONGE, JÈP DE MONTOYA, M.NUS, J.L. SANS, J. SUÍLS, N. TOLSÀ, X. UBEIRA E ANDREU VIDAL

Identitat

UA REMNDICACION DE BESONH

per A.Sàez

FOTOS: NÀDIA TOLSÀ

En un món cada cop més globalitzat, se pòt preservar era identitat d'un país petit com Aran? Era respòsta l'an es pròprios aranesi. Integrar es nauvenguts e cercar referents ath delà dera lengua semblen es màgers prioritats entà non devier ua sòrta de reducte folcloric. En estudi ja hè temps que s'an assumit risqui damb excellents resultats. Mès non n'i a pro. Es politics tanben an d'apostar fòrt. Eth nau Estatut preve ua naua lei generau entà Aran. En ambient i a un cèrt desencantament peth hèt que non s'acceptésse eth reconeishement territoriau explicit deth país, mès ara non se pòt baishar era garda. Mos i va eth futur. Un futur en que cambien es règles deth jòc. Per qué? Pr'amor qu'era societat a cambiat. En Aran e pertot. Èster e sénter-se aranés ja no ei çò de madeish que cent ans tà darrèr.

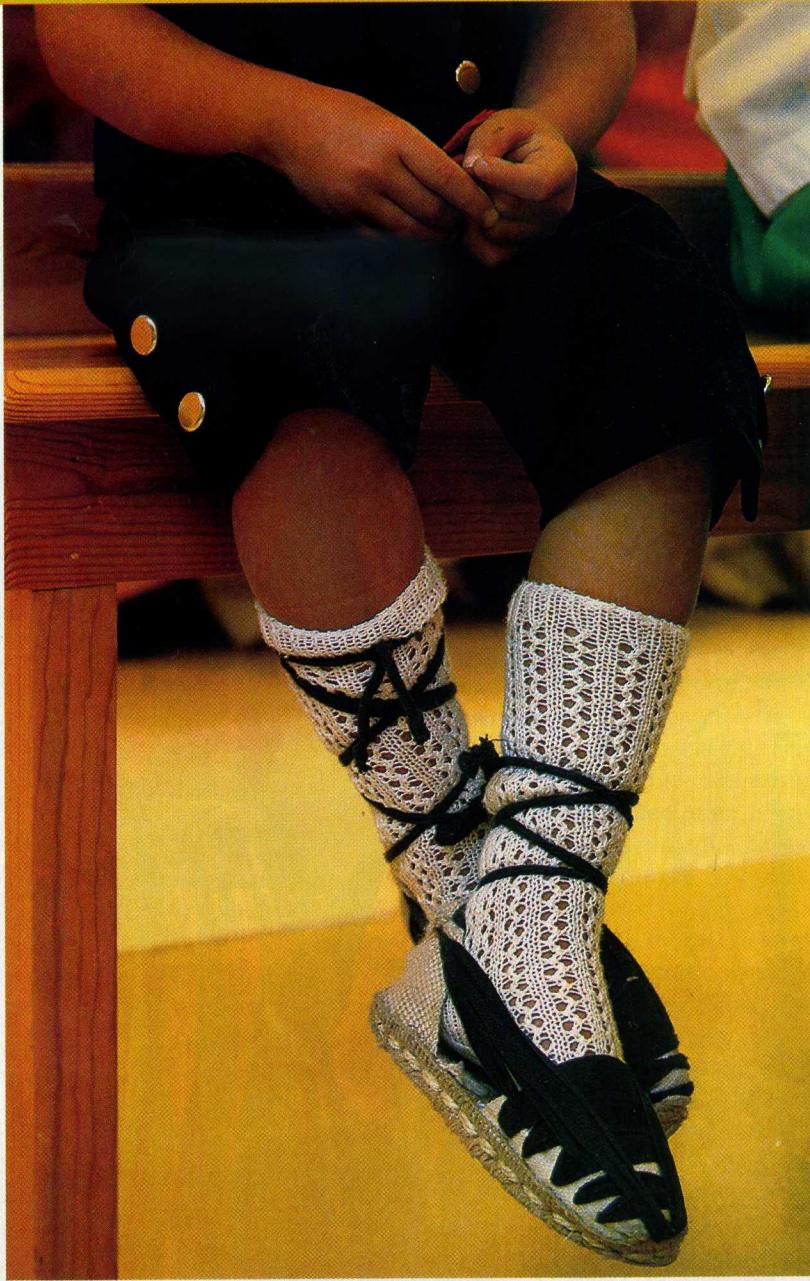
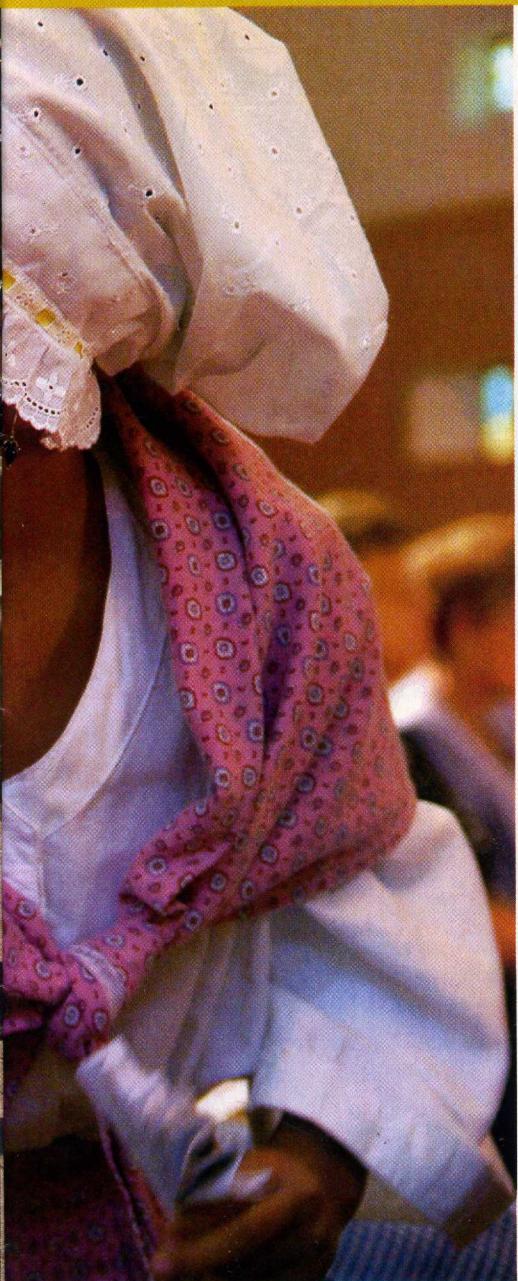

Es naues generacions que son eth futur. D'eri depenerà qu'Aran seguisque demorant çò qu'ei e çò qu'a estat.

Ier definicion, era identitat ei aqueth conjunt de proprietats d'un individu o d'ua collectivitat que les diferéncien des auti. Tot un expert en agues- ta matèria ei Cecilio Lapresta. En 2004 defenec ua tèsi doctorau sus era identitat aranesa. Éi evident qu'es aranesi saben qué son, qui son. Mès reafirmar aguest jo que còste. "Era petinença a ua identitat se veïcule en cas aranés ara lengua e, malero-

sament, era lengua ena Val d'Aran se trape en ua situacion de risc". Eth futur dera lengua ei restacat ath deth pòble aranés? Cecilio Lapresta non ei pessimiste. "Sincerament, non creigui que s'arribe a pèrder era lengua de forma mès o mens imminent", assegure. Se ben cre que cau preparar-se pr'amor qu'era realitat canvia. "Es politics aurien d'auer en compde que mès deth 50% de ciutadans dera Val d'Aran non i an neishut". Açò vò díder qu'es aranesi son en

minoria e que, per tant, quinsevolh iniciativa entà preservar era identitat deth país a de tier en compde era poblacion non araneso parlant. "Ei de besonh esforçar-se entà auer una concepcion identitària mès dubèrta". Sustot perqué era rèsta d'Occitània ei en territori francés, un Estat fòrtament centraliste qu'a diluit tant com a pogut aguesta realitat. Aran a era obligacion de liderar eth futur perqué "pòrte ans d'auantatge ara rèsta d'Occitània", a on cada vi-

atge còste mès enténer era lengua autoctòna en carrè. Integrar era gent que ven de dehòra ei ua qüestió de suberviuènça culturau entà refortilhar Aran. "E cau hèr autocritica: es nauvenguts an dificolatà integrar-se coma consequéncia de com s'a bastit era societat". Ei a díder: a de cambiar eth discors politic. "Era lengua continue en tot èster eth referent, mès auríem de sajar de que non siguesse er unic pr'amor qu'er emplec der aranés què". Er estudi

semble ua bona taula de sauvament. Anem-i.

ERA ESCÒLA

Damb era arribada dera transicion se reconeishie eth dret des escolans a èster educats ena sua pròpria lengua. Atau siguec pertot? Coma se deth poblat d'Astèrix e compagnia se tractasse, i auie un petit territori a on es causes se hèren un shinhan mès complicades. Parlament dera Val d'Aran. Se decidic hèr tres

linhes d'ensenhamant: ua en castelhan, ua en catalan e ua en aranés. Se podie escuélher era lengua veiculara dera escòla. Eth responsable dera Catedra d'Estudis Occitans dera Universitat de Lhèida e expèrt en identitat aranesa, Jordi Suïls, avalorèc aguest sistèma e eth resultat parle per eth madeish: "es mainatges que s'escolarizauen en aranés auien un mielhor rendiment, tanben en assignatures coma catalan o castelhan. Èren mainatges damb

MANTIER ETH NÒSTE MÓN

"Serà dificil mantier eth nòste món sense poder aufrir libres, pellicules, programes de television en aranés e non vò díder

hèr ua causa folclorica concreta, senon revirar es programes mès visti, aqueri que toti es mainatges guarden"

mès recorsi", soslinhe. D'aguesta manera, s'abandoèren progressivament es d'autas dues linhes d'ensenhamant. "Es arguments que solien darse entà reivindicar er ensenhamant en castelhan o en catalan èren de caractèr practic, d'utilitat". Mès leù se vedec que s'es mainatges auien mès rendiment academic en tot estudiar en aranés, calerie cambiar de desencuses. Pr'amor qu'èren desencuses. "Eth nòste pretzhèt siguec important perqué rebatie aguestes teories as que lis shordaue er aranés". Non necessàriament gent de dehòra dera Val. "Els pròpris aranesi an era autoestima baisha", conde. Refortilhar er aranés en estudi servic entà que s'auesse ua percepcion mès positiva dera lengua. "Per aço creigui que, tot e qu'encara que non sone massa ben, se hèsssem cas

ara gent en totes es sues pòurs, non anaríem enlòc. A viatges cau deishar hèr as expèrts e auer un shin-hau de paciència". Açò òc, a plan clar de qui ei eth merit. "Qui decidic arriscar-se siguec eth collectiu de mestres, que vedec era possibilitat d'auançar e tirar peth dret a còsta de hèr mès ores deth compde, crear material entara escòla... i auie un cèrt desemparament per part des institucions. Se les deishèc dera man de Diu".

IDENTITAT E POLITICA

Era reafirmacion dera identitat tanben a ua revirada politica. Un exemple pòt èster eth Partit Renovador Arties-Garòs (PRAG). Vist des de dehòra, resulte estonant que se cree ua formacion d'aguestes caracteristiques. E mès en context estatau,

que tendís cada viatge mès entath bipartidisme. Emili Sanllehy mos balhe era clau. "Èm consciénts qu'ei dificil establir un parallelisme dehòra dera Val, mès eth PRAG s'a de situar laguens dera politica municipau aranesa e laguens deth Consell Generau d'Aran". Arties-Garòs ei un des sies terçons en qué se dividís administratiuament (istoricament) Aran. Per aço, Sanllehy trè hèr a agesta supausada singolaritat. "Non podem fixar-mos sonque enes numeròs deth cens electorau". S'estime mès que s'entene agesta formacion propèra a Unitat d'Aran coma un esturment entà lutar pes interèssi deth terçon Arties-Garòs en Consell e d'aguesti dus pòbles ath municipi de Naut Aran. Pense que se i a bèra singolaritat ena politica aranesa ei "que totes es formacions s'an acabat higent ua 'a' ath darrèr". Ua manèra de mèrcar distàncies damb Catalonha. "Eth nau Estatut oblige a hèr ua naua lei d'Aran", advertís. E cau conéisher es règles deth jòc. "Plan seguir qu'en ahèrs coma es des vegueries, o era ampliaciou deth Parc Nacionau s'an visions dispareïries des de Catalonha o des d'Aran". Què hèr? Emili Sanllehy ei dera opinion qu'ei de besonh reglamentar ben eth marc legau en que se pòt mòir eth Consell Generau entà evitar "depener dera bona voluntat e, sustot, des bones relacions, entre Barcelona e Vielha". De moment non i a arren decidit. "Mentre Convergència auie eth poder autant ena Generalitat coma en Consell Generau non i auien problemes d'ingerència". Ara es causes an cambiat e, per exemple, i a auut fòrça polemica sus s'eth Sín-

Damb vestit tipic.

ÈM OCCITANS

"Massa soent se desbrembe que formam part de Catalunya mès non èm catalans, qu'èm occitans e auérem ues

institucions pròpies enquia 1834, cent vint ans dempús que Felip V abolisse era Generalitat"

Era capa des conselhers ei tot un simbèu entà Aran.

dic podie o non podie parlar en Parlament. "Ac pòt hèr? Ac aurie de poder hèr? Açò ac auem de resòlver ena naua lei d'Aran. Se tot ei ben especificat, jamès i aurà problemes". Aguesta (necessària) normativa entà reforçar er autogovern d'Aran e hèr mès fluïdes es comunicacions damb Catalunya non servís quan era identitat ges ath caràr. Des d'ua perspectiva social ei indobtable qu'era naua realitat demografica, damb personnes vengudes de pertot trabalhant en sector

tourisme que, per definicion, tanben compòrte era presència de fòrça gent de dehòra, dificulte quinsevolh prètzhet que se pogue hèr des dera administracion. "Ei vertat, mès sonque en bèra mesura. Non ei un problema específic d'Aran. As catalans de Lloret o de Salou lis deu passar ua causa semblanta. S'an quedat en minoria e se defenes era tua identitat as d'acabar hènt folclòr. Èster aranés damb tota normalitat ei difícil". Aguest politic a un negòci de restauracion e, per tant, sap de

qué parle. "Es trabalhadors soent arriben sense auer ne era mès remòta idia qu'açò ei un país. E es turistes... depen. Depen, sustot deth nivèu culturau. E dera procedéncia. As catalans non les estone tant, mès es que vien de dehòra de Catalunya se'n foton. Considèren era nòsta cultura, era nòsta identitat, ua causa folclorica e açò te poirie molestar mès, contràriament, a jo me posse a sénter-me mès capinaut d'èster çò que sò. Sò plan content d'aperiti a un país qu'en tot auer-ac tot

ES MAINATGES

En 1984 eth 60% dera poblacion d'Aran parlaue abitualament en aranés; eth 34% en castelhan e eth 5% en catalan.

Ara, enes patis des escoles sonque s'enten castelhan. Toti es mainatges saben aranés, mès non la parlen

en contra a estat capable de conservar ua lengua, ua cultura e tanben ua manèra de hèr politica". Mès açò non vò díder que Sanllehy sigue excessivament optimiste. "Serà dificil mantier eth nòste mósn sense poder aufrir libres, pellicules, programes de television en aranés e non vò díder hèr ua causa folclori-

ca concreta, senon revirar es programes mès visti, aqueri que toti es mainatges guarden".

ERA CARTA CATALANA

Sense deishar era politica aranesa, recuperem ua noticia relativament recenta que tanben evidéncie es desirs de refortilhar era identitat deth

país. Parlam dera creacion d'un nau grop politic ena Deputacion de Lhèida o, se s'estime mès, ara decision d'Unitat d'Aran e eth deputat Emili Medan, de formar un grop pròpri ath marge deth PSC. "Ara qu'er aranés ja ei cooficial en tot eth territori catalan, m'agrade emplegar era mia lengua ena Deputacion. Sagi de parlar

Era Hèsta Major de Vielha evidencie eth desir des aranesi de mostrar e reivindicar era sua singolaritat.

Bèri cognòms singulars aranesi

per Santi Arbós

Es cognòms aranesi, es mès representatius e ancians, formen en bona part un subconjunt laguens es linhatges occitans gascons. A ores d'ara se percep ua importància creishent des cognòms castelhans o galhecs. Vedem-ne quauqui uns des mès arritzats:

a plaser entà qu'es deputats m'enteuen. Sai que sonque ei un gran de sable, mès ei ua manèra de hèr mès visible era realitat aranesa". Perqué Emili Medan cre que massa soent se desbrembe que "formam part de Catalonha mès non èm catalans, qu'èm occitans e auérem ues institucions politiques pròpies enquia 1834". Ei a díder que "cent vint ans dempús que Felip V abolisse era Generalitat, nosati encara mantenguèm era nòsta identitat, e atau seguic enquiara prumèra guèrra carlista". Medan se permet eth luxe d'èster politicament incorrècte, maugrat qu'enter es deth sòn grèmi açò non s'estile massa. "Enteni qu'en prumèr Estatut no podèsssem sarrar damb es reivindicacions, mès vint-e-cinc ans dempús, creigui que Catalonha ja mos aurie d'en téner mielor". E hig: "Dempús deth

ESTUDIAR EN ARANÉS

Qui decidic arriscar-se siguec eth collectiu de mèstres, que vedec era possibilitat d'auançar e tirar peth dret a còsta de

hèr mès ores deth compde, crear material entara escòla... i auie un cèrt desemparament per part des institucions

MOGA (Mòga): paraula aranesa desbrembada, present ena toponimia de Bagergue, restacat damb eth basc muga "limit". La trapam en Tredòs e Bagergue (1313) e ei caracteristic de Pujòlo. Francés Mòga de Xelina, síndic generau d'Aran (1677).

CASTET (Castèth): equivalent gascon deth catalan "castell". Eth cognòm provie d'ua antiga localitat aranesa despareishuda o d'autes de Gasconha mentades atau, o per bèra connexion (proximitat, possession, aucupacion...) enter es prumèrs portadors deth linhatge e quinsevolh d'aguestes bastisses. Se detècte dejà eth 1313 en Aubert e Vila.

ESPAÑA (Espanha): d'origen geo-

grafic. Petrus de Spana (Escunhau, 1313). Jusèp M. Espanha Sirat siguec conselhèr de Governacion de Generalitat (1936).

BOYA (Bòia): d'origina escura, la trapam en França, ena Bretanya e ena zòna des Alps, en s. XVII. Bernard Bòia, rector de Les (1654-58).

NART: derivat de Bernard o dera poblacion de Narp (Prineus At.). Paulet de Nart, conselhèr deth terçon de Vielha (1611).

MEDAN: d'una votz celta que ven a díder "mejan" damb preséncia abondiua ena toponimia d'Aran. Andreu Medan, síndic (1675).

RELLA (Relha): dder occitan relha "part der araire", pot èster aplicat

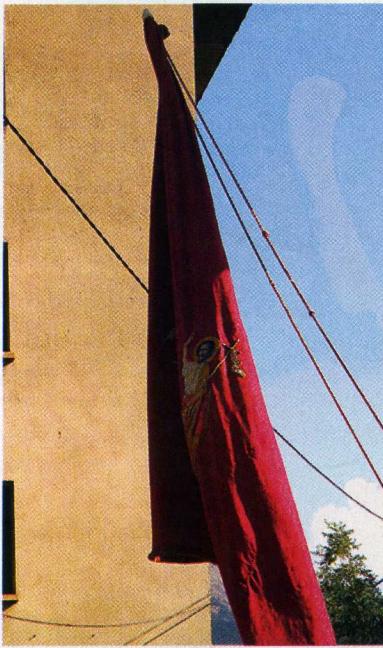
coma subernòm a un pagès, o a un ferrèr qu'en fabricau, se non ven d'un nòm de lòc occitan. Domenq de Raylla, prevere (s. XIII-XIV).

AMIELL (Amielh): d'un nòm germanic AMALI o latin AEMELIUS, o deth latin AMICELLUS derivat d'AMICUS. Arnaldus Amelii, cap de casa de Salardú (1313).

PEREMIQUEL (Peremiquèu?): aglutanacion de Pere Miquel, plan segur ua catalanizacion der aranés Pèir Miqueu, ja que se mente era familia Pey Miquel (s. XVII).

DELAURENS (Delaurenç): aglutanacion de Laurenç, poirie èster nòm de casa aranés (es de Laurenç). Joan de Laurens, Bossòst (1741).

franquisme joguèrem era carta catalana pr'amor que mos semblaue que Catalunya mos poirie mielhor. E mos auem enganhat. Sò decepcionat peth plantejament imperialiste e perqué cap partit a estat capable d'assumir era demana deth poble aranés". Conde que "non demanàuem era lua, sonque un reconeishement explicit, e non èster adscrits a cap vegueria". Era cooficialitat der aranés non la ve coma un trionf. "S'a aprovat perqué tal e coma està ara era lei ei inconsitucionau. Ua lengua sonque pòt èster oficiala en un territòri s'ac ei ua comunautat autònòma". Ei a díder, que simplament s'a metut un pedaç. E non dubte en hèr autocritica: "eth mèn partit ère un partit nacionaliste". Eth temps verbau non l'escuelh ar azard. "Es pactes damb eth PSC son ua causa, e convertir-mos en ua su-

Eth drapèu ondula plan naut.

cursala, ua auta". Cre que CDA patís deth madeish mau. "S'èm as dictats des partits catalans anaram perdent era nòsta identitat enquia convertirnos en un parçan mès de Catalunya". Considère qu'es institucions non an estat ara nautada des circomstàncies. "Perdem terren, açò ei ua evidència", se planh, "s'encara i a ajuntaments que non redacten es actes en aranés". E ac illustre damb numeròs: "en 1984 eth 60% dera poblacion d'Aran parlaue abitualament en aranés; eth 34% en castelhan e eth 5% en catalan. Ara, enes patis des escòles sonque s'enten castelhan. Toti es mainatges saben aranés, mès non la parlen". Avertís que s'era lengua a de subervíuer per militància sentimental, s'aurà perduto era batalha. "Ua lengua ei viua mentre sigue de besonh".

ORGANIZACION POLITICA

HONT: CONSELL GENERAU D'ARAN

Administratiuament, era Val d'Aran forme part dera Comunautat Autonoma de Catalonha. Era sua particularitat culturau e lingüistica hec qu'er Estatut der an 1979 reconeishesse era organizacion administrativa tradicionau dera Val, balhant lòc ara promulgacion dera Lei d'Aran e ara reïnstauracion deth Consell Generau d'Aran damb es figures deth Sindic e des Conselhèrs.

Institucion nacionau

Aran a era Institucion nacionau: Eth Consell Generau d'Aran. Aguesta institucion ei composada per un Govèrn, un Sindic e un Plenari compost per 13 conselhèrs elegits per sufragi universau. Eth Consell Generau d'Aran se remonte ara època medievau e siguec ena Querimònia quan comencèc a nomenar-se d'aguesta forma. Era Querimònia ei era Carta Magna d'Aran, e conté eth decret de confirmation des privilegis dera Val d'Aran, autrejat er an 1313 en Lhèida peth rei Jaume II.

Decrèt de Nova Planta

Totun qu'eth Decrèt de Nova Planta non afectèc ara situacion politica e administrativa dera Val d'Aran, en an 1834, era monarquia espanhòla suprimic es institucions araneses e imposèc eth regim administratiu e politic generau a tot er Estat espanhòu.

"Institucion comarcau e locau"

Non ei enquiara arribada der Estatut d'Autonomia de Catalonha de 1979, que se torne a reconéisher era Val d'Aran. En aguest Estatut, Aran sonque a un reconeishement d'"institucion comarcau e locau", encara qu'establint que seràn reconeishudes e actualizades es peculiaritats istoriques dera organizacion administrativa interna dera Val d'Aran.

"Regim especiau dera Val d'Aran"

En an 1990 s'aprovèc un "Regim Especial dera Val d'Aran", en quau se restablís era organizacion administrativa pròpria d'aguesta entitat territoriau e li reconeish personalitat juridica, tanben pròpria, e plia capacitat e autonomia entath compliment des suas foncions.

Eth Consell Generau

Eth 17 de junh de 1991 s'instaurèc eth Consell Generau d'Aran, un organisme presidit peth Sindic d'Aran. Eth plen deth Consell Generau d'Aran ei format per

tretze Conselhèrs escuelhudi cada quate ans per sufragi, coïncidint damb es eleccions municipaus.

Sies terçons

Era Val d'Aran se dividís territoriaument en sies terçons: Pujòlo (Tredòs, Bagergue, Salardú, Unha e Ges-sa), Arties e Garòs (Arties e Garòs), Castièro (Escunhau, Casarilh, Betren, Vielha, Gausac e Casau), Marcatosa (Vilac, Aubèrt, Betlan, Mont, Montcorbau, Ar-ròs e Vila), Lairissa (Vilamòs, Arres, Arró, Es Bòrdes, Benós e Begós) e Quate Lòcs (Bossòst, Les, Canejan e Bausen). Eth Consell Generau ei integrat per tretze membres despartits dera manèra que seguís:

Pujòlo: 2 membres.

Arties e Garòs: 2 membres.

Castièro: 4 membres.

Marcatosa: 1 membre.

Lairissa: 1 membre.

Quate Lòcs: 3 membres.

Prumères competéncias

(Lei sus eth Regim Especial dera Val d'Aran)

Era Generalitat de Catalonha a de cedir ath Consell Generau es competéncias e servicis aumens sus es matèries que seguissen:

- a) Ensenhament.
- b) Cultura.
- c) Sanitat.
- d) Servicis sociaus.
- e) Ordenacion deth territori e urbanisme.
- f) Turisme.
- g) Proteccion, mantenença e administracion deth sòn auvitge istoric e artistic.
- h) Proteccion dera natura, montanya e vies forestaus.
- i) Agricultura, bestiar, pesca, caça e profitaments forestaus.
- j) Sauvaments e escandiment de huecs.
- k) Joenessa.
- l) Léser e temps liure.
- m) Espòrts.

ENTREVISTA

CARLOS BARRERA

ETH SÍNDIC ei un òme sense pèus ena lengua que non dubte en recriminar ara Generalitat que non sigue capable de negociar de tu a tu damb aguest territòri. Barrera planh aguest intervencionisme ath viatge qu'avertís que sonque era unitat dera Val poirà garantir eth respècte de Barcelona.

per Mikel Aristregi

“França vò convertir eth Pirenèu en ua resèrva ecologica”

Superada era lei d'Aran de 1990 que restauraueth Conselh Generau d'Aran, ¿a qué aspire politica e administratiuament aguest territòri?

Damb eth nau Estatut se mos daurís ua gran oportunitat entà auançar. Aço mos a de balhar fòrça mès consisténcia, mès prumèr qu'auem de planificar coma volem projectar-mos com territòri. Un territòri completament específic e diferenciat laguens de Catalonha. Serie de besonh estructurar un sistèma en que toti es grops poli-

tics d' Aran realment se constituïs-
quen ena defena dera Val. Auem d'ac-
bar damb era dualitat d'accion politi-
ca enter çò que mèrquen es direc-
tritz deth partit en Barcelona e eth
discors ena Val d'Aran. Auem d'ar-
téñher d'un viatge qu'es personnes
que siguen en govern dera Val d'Aran,
en Conselh Generau e enes estruc-
tures qu'en un futur poguen existir,
que velhen pes interèssi deth païs.
Que non i pòden auer dobles orien-
tacions, senon sonque ua. Cau tra-
balhar d'Aran enquia Catalunya e non
ath revèrs entà deféner es interèssi
dera Val. S'açò s'artenh, tota era rès-
ta que serà facila pr'amor que depe-
nerà unica e exclusivament dera ne-
gociacion e dera capacitat politica
des que siguen ath dauant des insti-
tucions araneses. Auem eth talhèr e
es esturments, atau que mos cau co-
mençar a fabricar un producte de qua-
litat. Aguest qu'ei eth prètzhet des
politics aranesi: un Aran de qualitat.

I a bèth modèu que servisque de referent?

Coma referent en Catalunya, cap, e
coma referente en Estat, er autono-
mic; mès sabem que, malerosament,
a ua autonomia non i poiram arribar
jamès. Entà mantier era nòsta identi-
tat que mos auem de consolidar en
tant que nucli des deth que projec-
tar eth nòste potenciam entar exter-
ior

**Eth nau Estatut convertí er aranés
en lengua cooficiala en tot eth ter-
ritòri catalan mès, estonantament,
non adjunh eth document aprovat
per unanimitat en Conselh Gene-
rau que reclamaue ua màger auto-
nomia.**

Ei evident. Çò de mès important que
demore pendent d'aqueth document
iniciau unanim ei eth reconeishement
territoriau. Era nòsta identitat territo-
riaui non aurie demorar diluïda laguens
de quinsevolh ordenacion o division
territoriau que s'organizarà en Cata-
lunya en present o en un futur. Mès
no cau desbrembar (aguest qu'ei un
ahèr plan important) qu'er unic grop
parlamentari que votèc a favor de qu'
Aran auesse un reconeishement es-
pecific territoriau siguec CiU. Era rès-
ta de grops deth Parlament votèren
en contra; ei per açò qu'aguest punt
non siguec includit en tèxt que pos-
teriorament se debatèc en Madrid.
Lamentablement, aguest aspècte ja
queiguec en pròpri Parlament. Ei mès
facil entath Govèrn de Catalunya re-
conéisher ua realitat com ei era iden-
titat culturau, qu'eth compromís de
reconéisher ua identitat territoriau,
pr'amor qu'a compdar deth recone-
ishement oficieu dera identitat terri-
toriau especifica ei quan pren mès
fòrça era naua lei de regim especiau
dera Val d'Aran, es figures de govern
deth Conselh Generau e d'auti airaus
que se poguen generar. Logicament,
açò posse a Catalunya a assumir mès
traspassi de competéncies, mès poder
entà Aran, mès autogovèrn... E a
mesura qu'Aran obtengue un màger
reconeishement, mens capacitat d'in-
tervencion aurà eth govern dera Ge-
neralitat. Agesta qu'ei era vertadèra
pòur: deishar d'intervier damb era
intensitat que s'està intervent en Aran
per part de diuèrsi departaments de-
ra Generalitat. I a un fòrt desir d'in-
tervencionisme que se manifèste en
aguesti darrèri mesi e qu'ei un motiu
d'extrema preocupacion pera nòsta
part.

**Quin ròtle a de jogar Catalunya e
eth sòn govèrn en futur d'Aran?
S'enten que non ei un parçan mès
senon un territori damb istòria, cul-
tura e personalitat pròpria?**

Ath present govèrn de Catalunya la
veigui fòrça luenh de poder assumir
aguest desfis. A nosati mos preocupe
mès. Tant ei atau qu'en CDA hè
pòrgues setmanes auem signat un
Pacte per Aran damb CDC en que i
a set airaus fonamentaus e basics
entà nosati. Entà enténer-mos: son
es règles deth jòc. Auem de respec-
tar-mos coma païs, mès tanben auem
de respectar-mos institucionau. Cata-
lunya aurà d'èster mès genera-
sa per çò que respècte as compe-
tències. Aurà de balhar mès capa-
citat d'autogestion e d' autogovèrn
deth territori, e abandoar era practi-
ca que patim en aguesti darrèri me-
si d'un excès d'intervencionisme. Era
Generalitat non a perqué intervier
en cap des prepauses que se hèn
des deth Conselh Generau d'Aran.
Sembla coma s'en aguesti moments,
er actuau govern de Catalunya aues-
se era pòur de qu'era Val d'Aran si-
guesse un referent entara rèsta deth
Pirenèu o entà d'auti territoris de Ca-
talunya. I a ua realitat incontestable:
eth govern dera Generalitat vò ue-
dar de contengut er autogovèrn d'Aran,
com ac demòstre era prepausa d'am-
pliaciò deth Parc Nacionau, o era
ordenacion territoriau damb es Ve-
gueries o es nomenaments des sub-
delegats o delegats deth govern ent-
ath Pirenèu e entà Aran.

**S'er aranés passe a èster lengua
cooficiala en tot eth territori serà
de besonh traductors, correctors,
dobladors... eth Conselh, damb es**

ENTREVISTA

CARLOS BARRERA:

"DES DERA GENERALITAT DE CATALONHA I A UN FÒRT DESIR D'INTERVENCIONISME PREOCUPANT"

competéncies lingüistiques, pòt afrontar aguesta naua realitat? Catalunya a de comprometer-se mès? Era competéncia der ensenhamant e er emplec sociau der aranés ei deth Consell Generau, plan segur. Mès eth govèrn dera Generalitat a de balhar ath Consell Generau era finançacion necessària entà poder exercir aguesta responsabilitat. En aguest moment, er aranés dejà ei cooficial en Catalunya e se trabalhe en mecanismes de tecnologia modèrna coma ei un traductor automatic. Auem artenhat un principi d'acòrd damb era Presidència dera Generalitat entà financia'c. Aguest pas ei fòrça important, mès insuficient: s'aurà de dotar pressupòstariament ath Consell Generau entà poder exercir era competéncia damb mès garanties d'efectivitat.

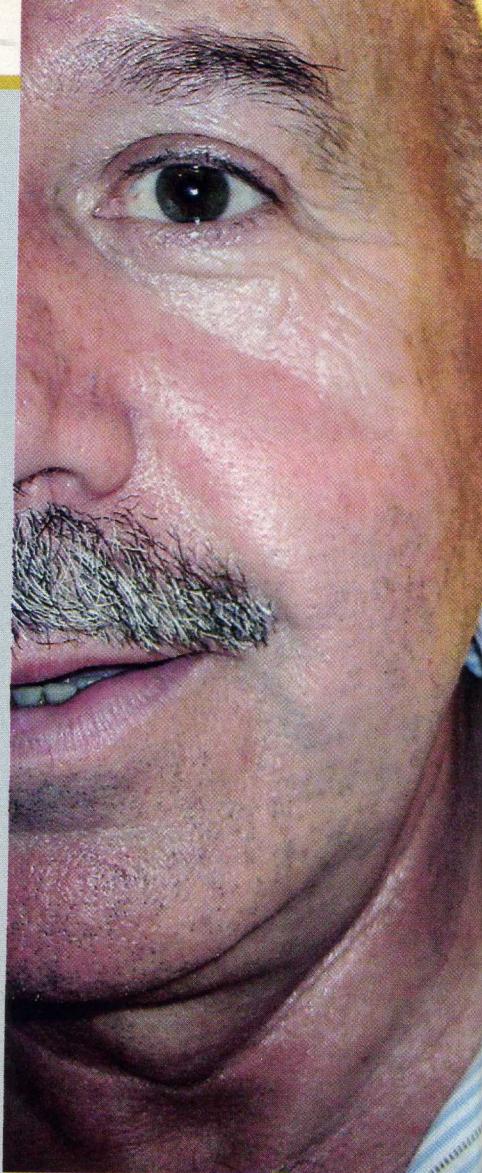
Eth turisme s'a convertit en gran motor economic d'Aran, mès tanben a supausat era arribada massiva d'immigrants. Coma ei que cau integrar as diuèrses cultures qu'aué en dia conformen era realitat sociau aranesa, ena qu'er aranés ei minoria?

Nosati siguérem des prumèrs territoris en incorporar un plan de coesión sociau. S'ancreat ua sèrie de meses sectoriaus damb es diuèrsi collectius d'immigrants que demoren en nòsta país entà dar-lis a conéixer era nòsta realitat culturau e sociau, entà explicar-les a on son realment, e qué represente Aran en context de Catalunya. Es hilhs d'aguesti nauvenguts damb edat d'escolarizacion, logicament, van tà estudi, e donques ja aprenen era nòsta lengua, e continuam en tot trabalhar en aguest

plan de coesión sociau entà qu'aguest 25% d'immigrants que demoren enter nosati agen sustot ua conciència plan clara d'a on son e qu'atau poguen incorporar-se ara nòsta realitat sociau. I a grops enes qu'auem mès exit; d'auti que mos ei mès dificil d'arribar e poder explicar dubèrtament tota aguesta realitat, mès jo creigui qu'eth sistèma des meses sectoriaus que da es sòns fruts. Pròva der encert des meses sectoriaus ei que, en aguesti moments, ena Val d'Aran non s'a produsit cap conflicte damb cap collectiu.

Des de dehòra, era politica aranesa s'intoís un bric crispada. Sembla que i a ua sòrta de radicalitat enter es diuèrses formacions politiques, per qué? Es partits aranesi se trapen (massa) subordinats as directritz de Barcelona?

Des de 1995 Convergència Democrática Aranesa govèrn en Consell Generau. A compdar der an 1997 s'a produsit un auanç espectacular. Coma exemple vam a dar ua referéncia econòmica: quan CDA entrèc a governar en Consell Generau i auie un pressupòst liquidat que non artenhie es 700 milions des vielhes pessetes. Actualment, eth pressupòst liquidat deth Consell Generau s'apròpe as 5.000 milions de pessetes. Es competéncies e es responsabilitats assumides an creishut d'ua manera espectaculara. Mès qué passe: mentre un partit se dedique a hèr politica de país e entath país, es líders d'auti partits se dediquen a hèr politica catalana. Aguesta implicació ena politica catalana non les permet auer aquera preséncia actiuada via vidanta ena politica d' Aran.

CDA ei amassa damb CDC, mès çò qu'ei plan segur ei qu'es líders de CDA hèn politica des d'Aran en Catalunya entath benefici d'Aran; d'auti líders d'UA-PSC se dediquen a hèr politica en Catalunya de bloqueig a diuèrses iniciatiues deth pròpri Consell Generau d'Aran. A compdar d'aciu, non i a crispacion; çò que i a ei ua manèra pòc ortodòxa de hèr politica en benefici deth país; e aguesta practica arrés l'ac pòt imputar a CDA.

I a ahèrs coma era reintroducció der os enes que vosté se planh de çò que s'apère capitulacion des Pirenèus a França. Ena politica de termièra se sent en tèrra d'arrés, coma David contra Goliat?

Nosati entenem qu'eth Pirenèu ei un massís unic damb disparières reali-

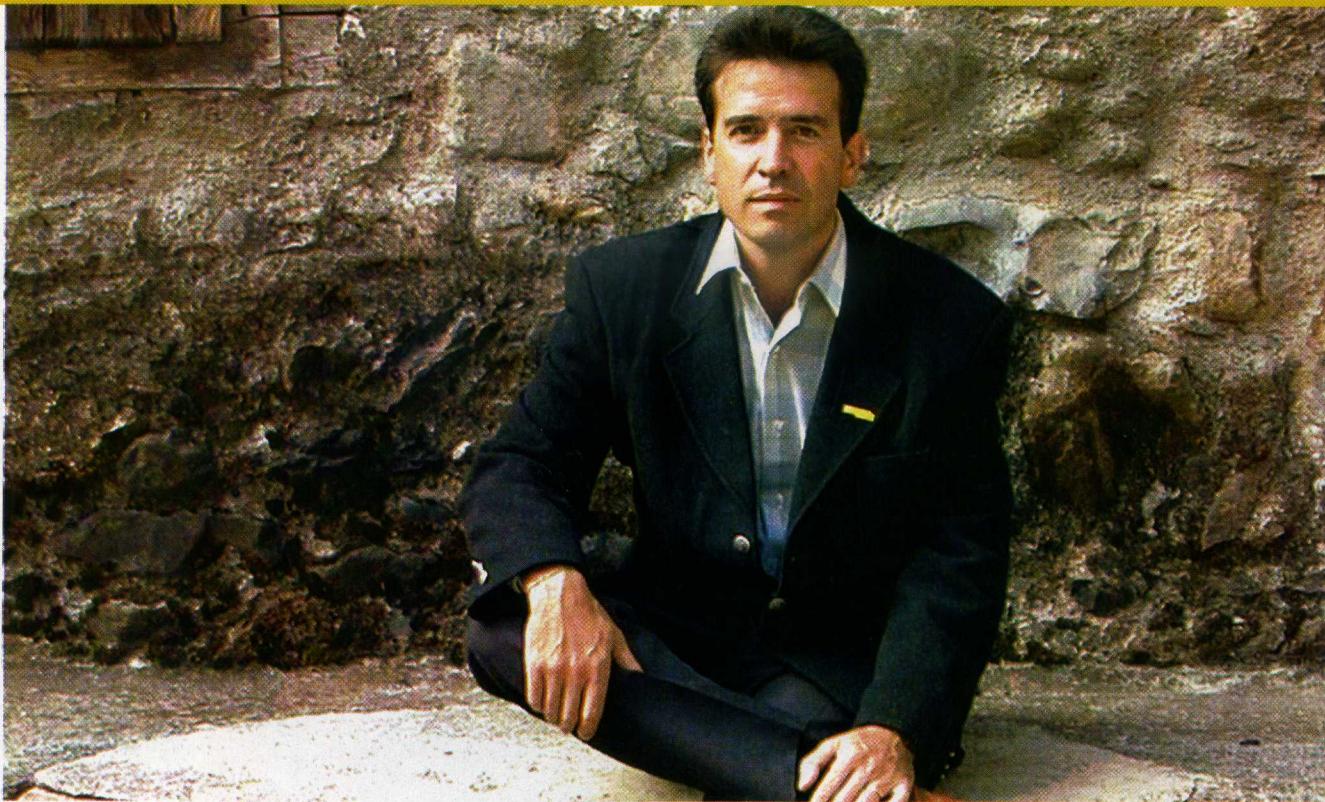
tats e particolaritats de cadun des territoris, mès que fin finau ei un masís naturau impressionant que cada estat ac tracte ara sua manèra. Jo sò convençut de qu'er estat francés planifique eth Pirenèu coma era sua resèrva ecologica, perque tà França er atractiu e era rentabilitat econòmica reportada peth torisme proven des Alps. Es Pirenèus deth versant francés, sociau e econòmicament, non an arren a veir damb eth dinamisme des Pirenèus espanyòus, des de Navarra enquiath Palhars. Donques que non enteni com Espanha entre en programa Life en 1991 o 1992 çò que supausèc que dempués, en 1996, se reintroduiren es tres prumèrs exemplars d'osso. Alavetz ja siguec un fracàs sociau pr'amor qu'es mesures d'acompanhament non existiren. Es indemnizacions son

praubes, non i a auut cap politica de supòrt ath sector ramadèr de nauta montanha, arrés a balhat alternatives ath sector agroalimentari entà ajudar ath sector ramadèr, e açò a degradat era situacion. Enes territoris enes que s'a reintroduxit er os que despareish era activitat ramadèra, s'emprauvissen es peishèus de nauta montanha, se pèrden toti es camins des còtes nautes, e en cambi non i a n'ua mesura ne mecanisme que pogue garantir que tota aguesta vegetacion, tot aguest entoratge qu'enquia ara ac auie conservat eth bestiar en tot pèisher, se pogue mantier. Ei per açò que s'emprauvis eth paisatge dera nauta montanha, damb era contrapartida de qu'era presència der os sonque a aportat intranquillitat. Totun, çò de mès grèu ei era mancança de respècte ath terri-

tòri e era imposicion categorica, sens se auer en compde as poblants deth Pirenèu a un e ar aute costat dera termièra.

Qu'ei Aran e enquia on a de caminar entà que, ath delà deth passat, i age un futur? Gòse hèr ua definicion entàs 5.000 lectors de dehòra dera Val?

Plan segur: Aran ei un territori damb ua identitat plan definida qu'a eth desir de consolidar-se coma país. E açò sonque se pòt arténher se Catalunya e eth govèrn dera Generalitat respècten e reconeishen a Aran coma un país. Auem de recuperar rapidament ues relacions fluïdes damb eth govèrn dera Generalitat. E que s'entene: son relacions de negociacion, de respècte e onestetat recipròca enter dus govèrns.

Francésc Boya se convertic en prumèr autor aranés en èster revirat ath catalan.

Sénter era lengua

per Meritxell Nus

FOTOS: M.ARISTREGI/SEGREL

Desaprofitar un talent ei coma hèr un desprèci ara pròpria vida, ei eth sacrifici inutil d'ues origines que mos balhen era manèra d'enténer era realitat der entorn mès contigú, ei eth mensprètz ath móñ que t'acuelh sonque un viatge. Ei esgargamerar a sang heireda es personatges imaginables, ei non rescatar deth vielh desbrembe es istòries mès intimes.

Era tria dera lengua ena qu'escriuem, sonque ei – e non ei cap pòc- qu'es pesi d'un jòc de balances. Entà qu'ua lengua age ua plea compensacion d'equilibris ei de be-

sonh qu' eth contengut des platets dera balança sigue hèt d'ua literatura decenta e d'ua lengua capable de descriuer toti es mons possibles. Era consciéncia ei des prumèrs ingredients basics entà jogar, entà preservar un equilibri: era conviccion e era decision d'emplegar ua lengua en compdes d'ua auta per principis logics, per un clar sentiment de aper- tenença, per una mielhor expressi- on, per una negacion categorica e eficient ara ora d'utilizar era lengua vesia e dominanta. Er aute compo- nent indispensable ei eth sentit e eth

sentiment: escuéller ua determinada lengua per un clar sentiment d'aper- tenença, en tot prescindir d'ahèrs purament comercials coma era va- riant de libres en fucion der estat de salut dera lengua emplegada. Es qu'escriuen per vocacion ja saben que non s'i haràn rics e peth made- ish prètz, se delaten ena sua pròpia tria e actitud.

Es que ben escriuen, coma didie Txekhòv, agarraràn era matèria dera sua literatura d'ua tematica que co- neishen prigondament, dera made- isha manèra qu'eth mecanisme dera

Toni Escala ei era darrèra guanhadora deth Premi Talúries en Occitan.

Juanita Santafusta assegure que non poirie escriuer en ua auta llengua.

lengua, fòrça mès intelligents qu'es pròpis parlants, a prèst tot un lexic hèt a mesura der entorn peth que se botge. Era literatura que tracte dera vida. Autanplan aguest sigue un tèrme plan generic, non costarà guaire de veir que tanben era vida ei ciò que cadun de nosati sent, apren, hè e respire d'ua manèra diferenta: toti laguens nòste auem un detalhat imaginari de ciò qu'entenem per vida. Es personnes que se dediquen a narrar e versar bocins reals, imaginats, intègres o escapçats s'apròpen fòrça ara concepcion qu'eri madeishi an dera realitat.

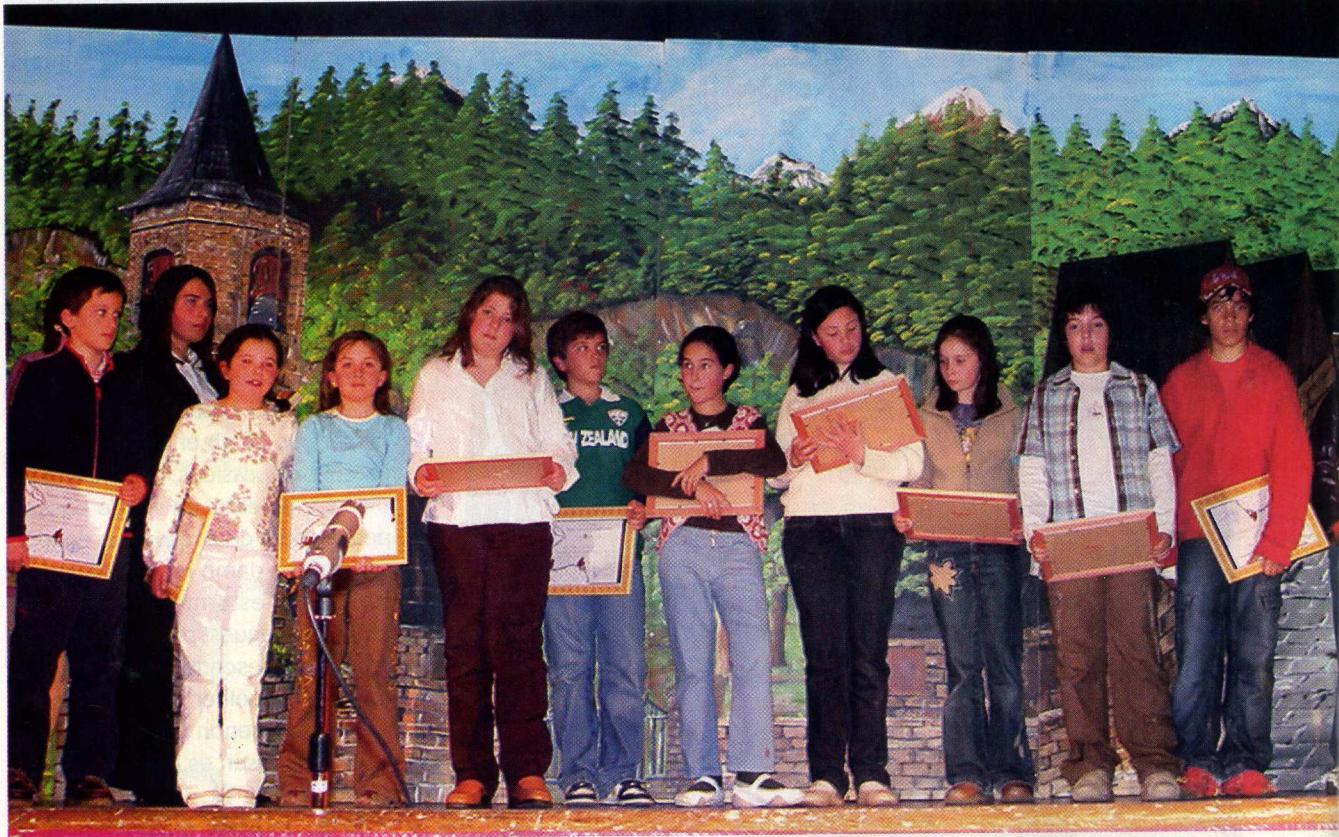
Plan estonant ei qu'eth hèt lingüistic consèrve un vincle fòrça estret damb era expression escrita. Eth metier der escriván, eth poèta, eth croniste, eth guioniste, eca. ei des que mès requerissen era expressioun: an d'éster capables de representar sonque damb er esturment dera paraula, es passions, es pensaments o es sentiments, un viatge passats peth colader dera rason e er engenh, tot amassa damb mans de marbre. S'eth solet esturment entà véncer cada pas d'aguest prètz hèt ei era paraula, es qu'escriuen an auut de soenhar e escuélher ben non sonque era lengua, senon cadun des punts que compausen es brodats dera escritura.

Atau donques, qu'ua lengua a de besonh autan as sòns escrivans coma es madeishi escrivans ara lengua. Què serie ua lengua sense literatura? E de qué se neuririe ua literatura sense bagatge lexic, ne gramaticau, n'ortografic, ne dialectau, ne sintactic? Coma hèr hormatge sense calh? Dempús de romiar sus literatura e eth vincle, mès o mens estret, que i pòt auer damb un fòrt sentiment de apertenènça a ua tèrra tan magica e especiau coma Aran, e mès en tot tractar-se d'ua lengua minorizada e tan peculiaria com era variant der occitan que se parle en aguest territori, me dispausi a conéisher de prumèra man es opinions des autors aranesi. Non se pòt saber deth pas deth temps en un barrar e daurir

ES PREMIS CONDÓ SAMBEAT

Es premis son un referent entàs escolans. Un estimulant mès per descorbir qu'era lengua d'Aran ei autan bona

coma quinsevolh d'auta entara creacion. O mès, s'auem en compde era gloriosa eréncia que mos an balhat es trobadors

Es premis literaris Condó Sambeat son un referent entàs escolans.

d'uelhs, com quan es nòms des trobadors occitans coma Guilhèm de Peitieus, Bernat de Ventadorn, Jaufre Rudèl, Marcabru, Peire Cardenal, Ramon de Miraval o Sordello, hèn un saut e me revien ath cap nòms actuaus coma Toni Escala –darrerament guardonada reiteradament en Premi de Raconte en Occitan de "Les Tal-lúries", organizat per IEI e era Editorial Pagès-, Lúcia Mas, Roser Fau-re, Manuela Anè -que sent a aulor de nauetat dramaturgica-, Jèp de Montoya, Clara Berdiè o Pepita Caubet entre d'autes. Autanplan, se Mn. Josep Condó Sambeat, poèta aranés

per antonomasia e damb ua òbra extensa e variada, lheuèsse per un moment eth cap, creigui que poirie hèr ua arridalha d'esperança en tot contemplar eth panorama literari actuau aranés e occitan.

Ei un maitin de prumèrs de seteme e era aventura comence conversantd amb Xavi Gutiérrez. Me parle modestament dera sua aficion ara poesia. S'ac pren coma un jòc de monosyllabs e semantica, de ritme, de formalitats. Me conde coma l'an encoratjat es premis literaris de per-tot d'Occitània e coma aguesti son lèu era maquina motritz que la pos-

sen a fabricar vèrsi. Me quedí esto-nada quan Xavi me conde que neis-hec en Catalonha e que, de hèt, no avec un fòrt compromís lingüistic enquià lèu dempús de tornar dera universitat, per consciencion –remarque- e peth besonh de poder enténar ara gent deth sòn país damb era llengua que li ei pròpria. Didie Eliot que "*er'impuls entar ús literari dera lengua pròpria de cada pòble se manifestèc prumèrament ena poesia. Qu'era poesia a fòrça a veir damb era expression de sentiments e d'emocions; e aguesti sentiments e emocions són particulars, mentre qu'eth*

ERA GRAN LITERATURA EUROPEA

Autors coma Xavi Gutiérrez an fòrça present qu'en occitan s'inicièc era gran literatura europèa que

tanben hè un siècle que Frederic Mistral guanhaueth premi Nobel damb ua òbra escrita en occitan

pensament ei generau. Ei mès facil pensar en ua llengua estrangèra que sénter en aguesta lengua. Per açò non i a cap art mès obstinadament nacionau qu'era poesia. Se pòt privar un pòble dera sua lengua, pòden eliminar-la e pòden implantar er ensenhamant d'ua auta lengua enes escòles, mès se non s'ensenhe aguest pòble a sénter en ua lengua diferenta, non s'aurà extirpat jamès era antiga". Era conversa damb Xavi, luenh de no creir-me eth discors d'Eliot, me hèr a pensar en coma eth a volut incorporar laguens sòn ua naua manèra de sénter. De hèt, ua des ra-

sons que la possen a escriuer ei per "hèr a veir qu'era lengua ei viua, a despiet de tot" e entada eth, non auie sentit hèr poesia en ua auta lengua. Cre fermament qu'ua part primordial dera integracion ar endret a on se demore ei lingüistica e, eth, en tot víuer a on viu, non s'a prepauat escriuer en ua auta lengua.

Conversi damb Paco Boya e la trapi amable e dispausat, coma tostemp l'e coneishut. Inície una convèrsa interessanta sus eth futur der aranés, basada principalament ena lacuna qu'existís en literatura entà joeni e mainatges, ena mancança de sentit dera estrategia e de recorsi, ena importància des revirades dels classics. Me met ath dia sus es revirades qu'actuaument s'estàn hènt e me conde, en tant qu'anecdòta, coma Maria Vergés passe ores entà arénher era version aranesa dera òbra mès emblematica de Caterina Albert: Solitud. M'encoratge entà qu'age ua convèrsa damb Vergés sus aguest ahèr (non e gosat telefonar-la entà non panar-li n'ues minutes d'un temps que mielhor que dedique a un prètzèt autan loable). Me balhe bones notícies coma que, en 2007, era literatura aranesa serà presenta ena Hèira deth Libre de Frankfort, era mès importanta deth món. Autanplan, non hè guaire temps qu'a estat antologat un libre publicat en Alemanha, a on i apareishen entre d'auti autors dera Peninsula Iberica, tèxtes de Pepita Caubet, Jèp de Montoya, Veronica Varès, Xavi Gutiérrez, eca. écrits en aranés damb era pertinent revisada ar aleman.

Parle dera sua literatura damb era sinceritat des qui cren en prètzèt que hèn. Eth escriu en aranés "per-

qué aquerò a ua anima que bères lengües non an" e tanben "perqué s'i trape ben e cre qu'ei de besonh que i age literatura aranesa". Reconeish qu'en aguest hèt i a ua sòrta de militança e era credença en ua sòrta de perviuènça e era consciència que "s'er aranés se pèrd, s'aurà perduto entà tostemp". En tot saber que non i a en occitan ua gran literatura istorica, e patir es conseqüéncies d'un uet lexicau, Paco se mòstre esperançador e considère ua bona senhau era reedicion dera sua òbra *Presoërs dera mar gelada*.

Per çò que tanh ara literatura istorica, autors coma Gutiérrez an fòrça present qu'en occitan s'inicièc era gran literatura europèa, era des trobadors e que tanben hè un siècle que Frederic Mistral guanhaueth premi Nobel de literatura damb ua òbra escrita en occitan.

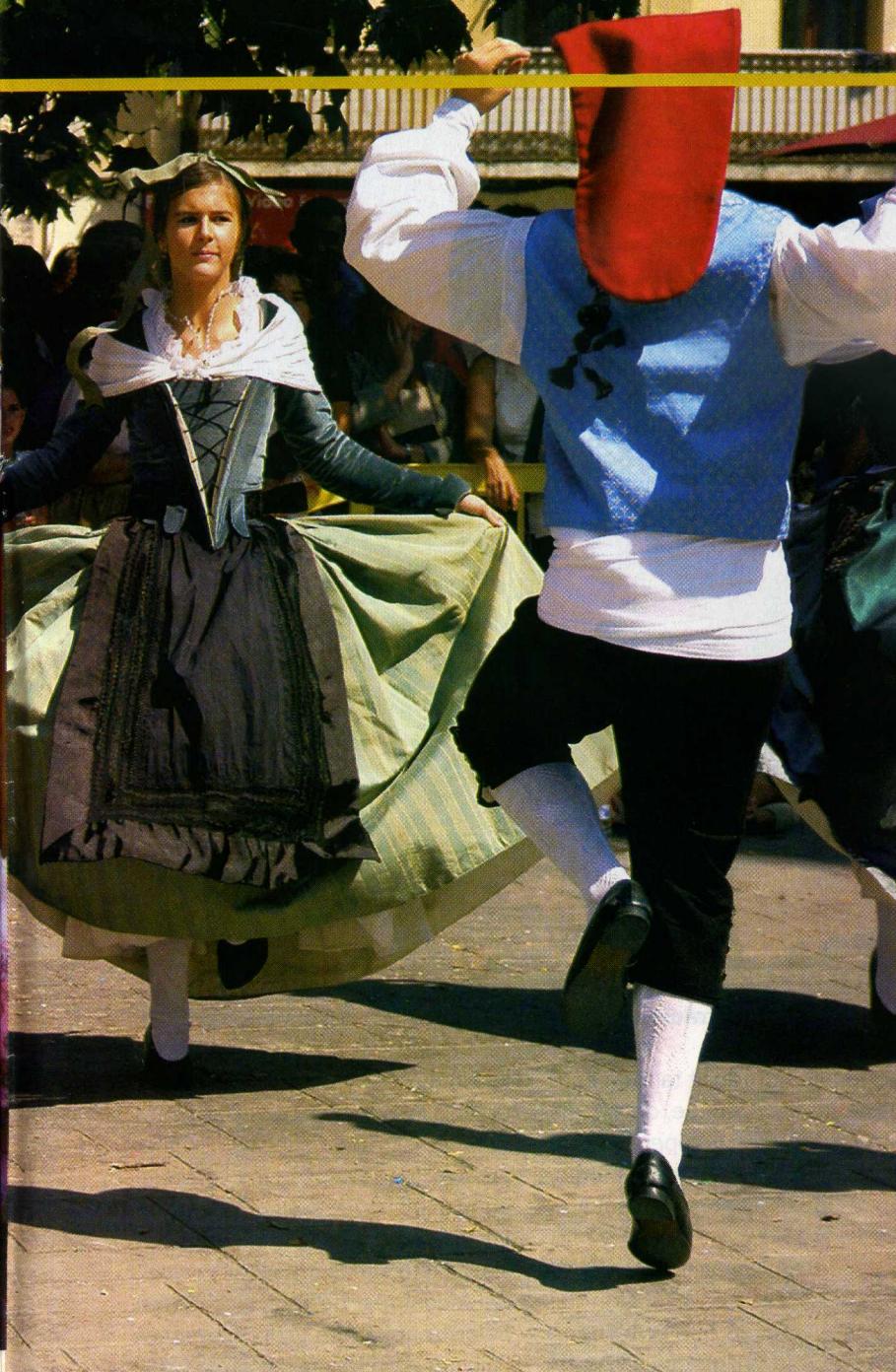
Era darrèra convèrsa interessanta l'auí damb Juanita Santafusta. M'acuelh ena sua caudor e m'atrendís ua istòria, era sua, narrada damb tanta passion. A despiet de víuer pendent mès de tres decades en França, es sòns pares tostemp li parlèren en aranés e assegure qu'escriu enes sòns relats damb aguesta lengua pr'amor "en cap d'auta ac poirie hèr", m'ac ditz damb ua naturalitat flagranta, coma se non podesse èster d'ua auta manèra: "e viscut damb aguesta lengua e es pensaments m'i gessen".

Ath delà des escrivans mentats n'i a fòrça d'auti qu'ei de justícia auer presents, pr'amor que i cau èster, aurà d'èster entà toti e enter toti qu'aguesta lengua se consolide e tire entà dauant. Atau donques, boni auguris.

Sons millenaris

En un món globalitzat un des pòggi referents identitàris des diuèrses cultures que conviuen en planeta, ei era musica tradicionau. A suberviscut damb entestament de generacion en generacion enquia arribar as nòsti dies.

per Anna Geli

Sense anar-mon a cercar as trobadors e as trobairitz, non hè massa ans que "Rosalia li demanaue ath praube Ramon, mòtch com un chop que li cantesse era cançón dera Caritat". Aguest ei un fragment dera comèdia escrita per Mossèn Condó Sambeat e recuelhuda ena novèlla Era Isla des Diamants. Ère er an 1914, paradoxaments aquera comèdia s'escriuec er an deth començament dera Prumèra Guèrra Mondiau.

Era Val d'Aran alavetz, qu'ère un mon a part. Coma atau ac demòstren es letres des sues cançons populares e tradicionaus, era majoria damb un sentiment exagerat d'estimacion qu'aué en dia, dilhèu, serie difícil d'enténner, mès qu'ei curiós coma arribadi as nòsti dies, aguest sentiment encara ei present.

Gràcies principauments ara cultura orala, es cançons populares cantades ath long deth Pirenèu an arri-

bat aué enes nòstres aurelhes. Sustot ad aqueri pastors que, sense era intencion de pensar en futur, mos an deishat cançons tan conegeudes coma era d'Es esclòps. Aué en dia, era musica en Aran non se poirie enténner sense era dança, ua tradicion fòrça arraitzada tot e qu'era recuperacion dera madeisha ei fòrça recenta.

Se hèm un prumèr còp de uelh ara istòria musicau deth país, trapam qu'en an 1948 arribe en Les era Sección de Coros y Danzas de la Regidòria de Cultura, (neishuda en 1934, aguesta secció auie interès ena investigacion musicau e folclorica des pòbles entà finalitats diuèrses). Maria Pilar Rodríguez, "instructora" d'alavetz conde que; "Es cançons que mos ensenhèren èren fòrça catalanes, alavetz qu'anèrem a cercar e a memorizar aqueres cançons dera gent grana des pòbles. Mès tard, auérem un magnetofon e poderem enregistrar cançons der aute costat dera termièra. Dera Val d'Aran treiguérem quate cançons; Eth Balh Plan de Canejan, Era Aubada de Bausen, Eth Cadrilh, e eth Tricotèr". Un balh plan deth qu'actuauments se'n pòden escotar diuèrses variacions en tot eth Pirenèu.

Aqueres dances contunhèren en Vielha. A compdar d'aqui, Angelina Cases e Lolita Beso, amassa damb Sisco Sambeat, recuperèren quauqua cançón mès, tanben cantada e barada pera gent grana coma era Pòlca Piquè, eth Puntet o era Morisca de Vilac. Ei atau com neish, Era Còlha de Santa Maria de Mijaran, que lèu ja hè 34 ans qu'ei formada. Aqueres dances auien relacion damb era termièra francesa, Angelina Ca-

Uns esclòps de husta dèishen ua emprenta de sègles de tradicion.

ses qu'ac explique; "Era Pòlca piqué, ei era madeisha Pòlca que en aguest moment se bare en Bearn". Atau, uns ans més tard e coma resultat d'aguest hèt, en an 1980 ges arà lum eth prumèr cassette en Aran que portarà per nòm "Balhs e cançons populars aranesi".

Non guarie més tard, es joeni deth pòble de Les voleren contunhar damb aqueres dances que ja s'auien iniciat aquiu madeish, més volien sajar de hèr causes naues; "nosati guardàuem entà un aute costat, e non podiem guardar entà un aute lòc que non siguesse era Gasconha" ditz Manuela Ané, membre des Corbilhuërs de Les. Er ajuntament, pòrtet ath musicaire Jean Françoise Tisnèr a compardar der an 1985, damb cançons e dances que viraran ath torn dera geografia bearnesa comencen a recuperar tanben bèra ua en Aran. D'aguesta experiéncia gesserà eth prumer format en Vinil titulat "Aran cante Gasconha". Es Corbilhuërs non

sonque han introdusit tanben cançons naues, se non que, de 10 ans ençà apruprètz, an recuperat instruments coma er acordeon diatonic, era flaüta de tres traus o eth bot aranesi.

Er acordeon diatonic, a estat enes Pirenèus er instrument protagonista, e damb eth, aqueri que la tocauen. Pauet de Pau de Bagergue, Sisco de Vilac, Julian Barés Julianet, Analies-

Musica d'Aran.

se Hundd, Paco Boya, o Juan Puyol, que damb 67 ans ei er òme de mès edat dera Val en actiu: "Eth prumèr acordeon la crompè en tot véner qu'auqui anhèts. Toti colleccionauen rifles de caça, e jo, instruments diuèrsi", que ditz.

A compardar des ans uietanta, en Salardú nèish eth grop de dances Folcloric deth Naut Aran, qu'uns détz ans més tard se dissolerà. Actuaument, era tradicion dançaira ei fòrça arraitzada ena Val d'Aran damb grops coma es Fradins de Vielha, es Sautarèths de Bossòst o es Gripets deth Naut Aran, ath delà des ja nomentadi es Corbilhuërs o era Còlha de Santa Maria de Mijaran.

En es novanta, era cantaira aranesa Lúcia Mas, tanben pòrtet musica en aranés dehòra dera Val. En 1989 guanhe eth prèmi en Hestau dera Cançon Occitana de Robilande, damb un amàs de compositions infantiles. Es sues compositions que viren tamben ath torn dera lengua;

Es Corbilhùers de Les (naut) e eth grop Bramatopin (baish).

"Es dius mos concediren era parau-la, e damb era eth dret ara opiniòn".

Un papèr decisiu l'auerent es normes linguistiques e er aprenedissatge dera lengua aranesa obligatòria. Frederic Vergés, coma professor caminaire (itinerant) anaue pes estudis des pòbles en tot ensenhar era lengua as mainatges e mainades damb cançons populars occitanes.

Actuauments, fòrça joeni dera Val coneishen e canten es cançons d'un des grops damb mès inflòència ena Val, Nadau, e qu'ei present de quaqui ans ençà en actes de reivindicacion dera lengua e era cultura aranesa.

Paco Boya, ac conde atau: "Se produsís ua simbiòsi plan importanta entre era musica de Nadau e un determinat sentiment dera gent dera Val que tròbe enes cançons de Nadau, dilhèu ua vision deth païs que non existís massa ena realitat mès

Juan Puyol
ei fidèu
ath sòn
acordeon
diatonic.

qu'a un punt de reivindicacion, e açò, ei çò que projècte eth grop Nadau coma grop de referéncia tòs aranesi, e especiauments tara Joenessa d'Aran e que dempús se consolide cada an damb eth concèrt de Lengua Viua".

En aguesti ans, es grops musicals occitans se multipliquen. Sembla qu'era identitat Occitana rebrotòe, reviu e renèish musicaument. Atau trapam a grops coneishudi coma Massilia Sound System, Parpalhon, Aburasqui, Òc, Gai Saber, Lhi Sonaires, Lou Daufin, Lou Seriol, Senhal, Jean Franciose Tisnèr, Duò Espinasse, o Los Págahós, entre d'auti. Apareish ena Val un grop musical juvenil de tendéncia pop-rock, nomenat, Es Shebitejaires, Maria Vergés, membre d'alavetz que ditz: "Cantauem en aranés, ena lèngua pròpia, pr'amor qu'ère era lengua abituau entà comunicar-mos".

E mos arribe Bramatopin. Atau ei eth nòm qu'an escuelhut era unica formacion aranesa e de caractèr folk ena Val d'Aran. Neishudi enguan, es sòns components intergeneracionaus, Paco Boya, Tònho Cuitó, Maria Vergés e Anna Geli, damb col.laboracion des musics mès grani en actiu, Juan Puyol e Juan Amiell, barregen era tradicion e era modernitat en tot adaptar-se as canvis des tempsi mès sense pèrder es arraïcs. Toti es sòns components son compausaires e tanben an adaptat estriuels populars com aquera cançon que portaren en aquest temps es pastors, era sharmanta cançon d' Es Esclòps. Era identitat musical ena Val que non vò morir.

VA DE LENGUA

NON SABI SE D'A ON VEN

per Aitor Carrera

Professor de lengua e lin-
güística occitanes ena
Universitat de Lhèida

Que podem formular ua qüestión dirèctaments, mès tanben indirèctaments. Ua qüestión dirècta, per exemple, que serie aquera que seguís: *com te dides?* (s'ac volem en version canjanesa, *quin t'apères?*). S'aque-rò mos ac calguesse formular de manèra indirècta, qu'ac dideríem atau: *non sabi se com te dides* (o *non sabi se quin t'apères*). Entre era prumèra version e era dusau, qu'a aparegut quauquarren de nau: er element se. Quina ei era foncion d'aqueth element? Qu'ei aisit: que s'aucupe d'avalar-mos que va a aparéisher ua interrogacion camouflada. Qu'ei aquera, era sua foncion. Atau, se qu'apareish deuant de quin element interrogatiu que sigue en oracions inter-

rogatives indirèctes, e se cau deuant dera preposicion que l'acompanhe. Tota era vida que s'ei dit, per exemple, *aque-rò non sabi se tà qui ei* (e pas **aque-rò non sabi tà qui ei*), *me demani se guaire me va a costar* (e pas **me demani guaire me va a costar*). Eth gran filològ Joan Coromines, que dediquèc era sua tèsi doctorau ar aranés, credie qu'aque-rò ère ua deformacion de çò (eth famós demostratiu nèutre: *çò que vol-gues...* que massa gent a substituït peth barbarisme *lo*). Coromines non s'enganaue guaire soent, mès dilhèu qu'ac hec en cas des interrogatives indirèctes. Aqueth se probablaments non ei cap arren mès qu'eth madeish mot qu'era conjoncion se, famo-

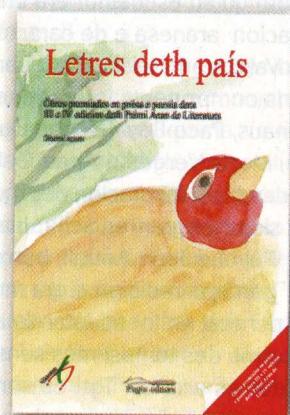
sa per èster condicionau (se *vòs, mo'n vam*). Deguec ampliar es sues atrubucions a compdar de frases damb d'autas qüestions camouflades, tanben introdusides per se (en catalan "si"): *non sabi se se ditz atau, me demani se vierà, vam a veir s'ei vertat*, eca. Aque-rò tanben se produsic enes parlars catalans vesins, a on diden *no sé se com te dius o em demano se quin nom té*, damb era madeisha particula. En aranés aquera particula ei en procès de desaparicion. Que n'i a un pialèr que l'abandonen perque non apareish en castelhan e tanpòc en catalan estandard. Que non desaparesque depen de toti. Ua au-ta mission entàs occitans d'Aran. Non ei era prumèra.

www.pageseditors.com
ed.pages.editors@cambrescat.es

Pagès editors

Garona
Llibres
en aranés

Era literatura pròpria dera Val d'Aran

Letres deth país

Obres premiades en poesia e prosa dera
III e IV edició dell'Palmi Aran de Literatura

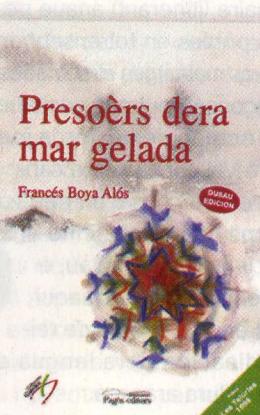
Mescladís

Recueilh d'obres premiades ena XII e XIII
edició dell'Prémii Mn. Condò Sambeat

Diversi autors

**Jacinta,
casa e país**
Pepita Caubet

**Presoërs dera
mar gelada**
Francés Boya Alós

Letres deth país

*Diuèrsi
autors*

Mescladís

*Diuèrsi
autors*

**Jacinta,
casa e país**

Pepita Caubet

**Presoërs dera
mar gelada**

Francés Boya Alós

Sant Salvador, 8 - 25005 Lleida - Tel. 973 23 66 11- Fax 973 24 07 95

DICCIONARI

A

Acranar: enganxar
Adirar: avorrir
Adocir: alleujar, suavitzar
Alebar: ferir
Amagatòri: amagatall
Apaurir: empobrir
Arrassar: rebutjar una cosa / reformar
Aurèra: vora, marge

B

Bascal: rialla
Baudor: alegria
Bèth, bèra: adj bell -a; adj ind cert -a / -un bèra ua pron ind algú / -shinhau adv una mica bèra causa / adv alguna cosa, quelcom
Brusiment: remor, murmuri
Bua: espurna, guspira

C

Çaganhar: ronsejar, romancejar, sornejar / fer mala feina
Caïnar: gemegar, ploriquejar
Calivari: xivarri, cridòria
Condusir: conduir, portar, dur
Cònse: alcalde, batlle
Contest -a: debat, discussió, contesió
Corra: vagabunderia, prostitució
Cup-a: fosc-a; tèrbol-a; borrós-a

D

Dardalh: resplendor, claror, irradació
Daverar: obtenir
Decelar: descobrir, detectar
Degrèu: pena, aflicció, pesar
Díder non: negar
Digun: ningú
Disgraciar: destituir, desafavorir
Domde -a: domat, -ada; dòcil
Dralhòla: viarany, senda
Durcir: endurir

E

Èime: esperit, raó, intel·ligència, seny / a bèl- loc adv a manta, a profusió / sens- fora de seny, sense coneixement

Eissausir: concedir, atorgar
Emai: conj mai
Empanelar: enganyar, caure al parany
Enbàs: adv a baix / part baixa
Encetar: iniciar
Encorniar: pensar
Escrivassière -a: embrutapapers
Escuòlh: aparença, color, manera, intel·ligència, judici, talent
Euse: alzina
Excelléncia: excel·lència

F

Faïna: misèria, indigència, desesperació
Fenhantitge: ganduleria, mandra
Fisèl: fidel
Flagir: doblegar, plegar
Flataire/a: afalagador
Furg: escorcoll
Fusar: fondre's, sortir

G

Gèrs: prada de la muntanya
Girgonejar: xampurrejar
Golina: penya, estimball
Grilhada: germinació, grillada
Guinèu: desafiament

H

Hraig: germà

I

Intrar: entrar
Ima: frescor de l'aigua / vent fresc / temps fresc i humit

J

Jasilhar: parir, deslliurar
Joincion: unió, nexe
Josieu/iva: jueu/eva

L

Labra: llavi
Lavador: safareig
Leca: pedra lana
Libet: llibret, opuscle, llibreta
Lurat/ada: astut/uta

M

Mairia: padrina

Malaise: malestar, neguit
Mendsfidança: desconfiança

Mescap: malifeta, dany
Miaçar: amenaçar
Mifaudèl: mocós
Morlevada: vanitat
Mudatge: bolquer

N

Nausa: bassa, llacuna
Necèra: necessitat
Neneia: callana, criaturam
Nieram: puces (pl)
Nonsen: despropòsit

O

Obsèquias: exèquies
Òlga: perfum
Opausar: oposar
Orèl: vora d'una roba
Otrapassar: ultrapassar

P

Panta: desig, enveja
Parièrament: de la mateixa manera, igualment
Perimir: caducar

R

Regolitzé: nàusea
Retròs: rosealls, sobralles
Romancièr: novel·lista

S

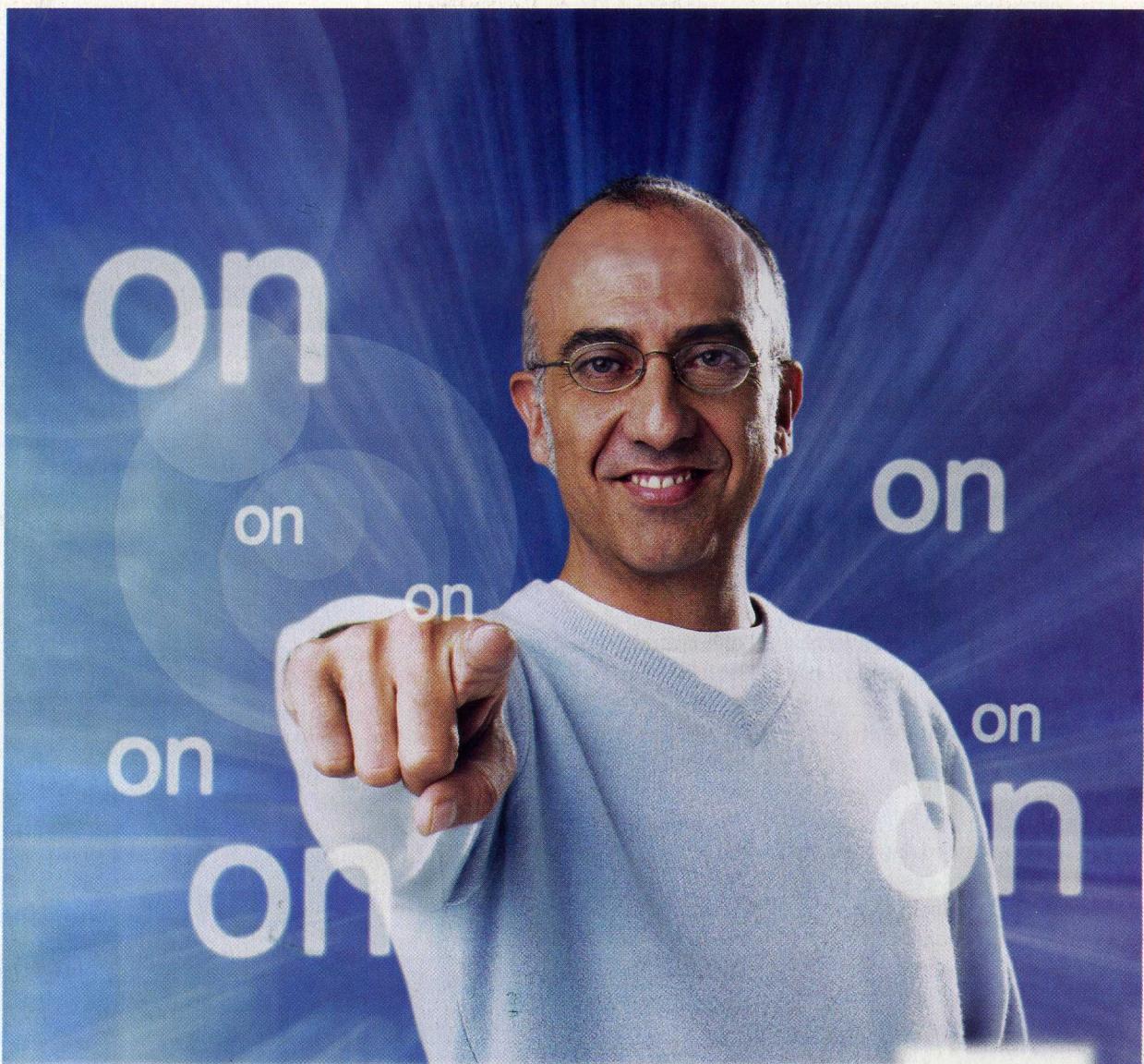
Scenari: guió
Soja: sutge
Sopièr/a: persona afeccionada a menjar sopes // sopera
Sublada: xiulada

T

Tabust: terrabastall, soroll, xerinola
Tarabast: tabola, xerinola
Tesicar: preocupar, tormentar
Trevan: aparegut, aparició
Tricha: trampa

V

Vira vòut: giravolt
Vòta: festa major

Era melhor companhia tath futur ei era tua.

Ua gran companhia ei aquera qu'arribe ath futur abantes qu'es autes. En Endesa estam metent en funcionament eth pervisor de mès de 22 milions de clients en tot eth mon. Èm era prumèra multinacionau electrica espanyòla e contunham en tot créisher entà generar progrés e benèster. Per aquerò auem era seguretat de que damb era tua companhia, arribaram ath futur abantes qu'arrés.

